

„Református templom”

(Etyek Települési Értéktár Bizottság 3/2024. (XI.12.) ETÉB határozatával értéktárba vette)

A késő barokk templomot 1839-ben az egyházközség – egyházmegyei támogatással – építette újjá, akkor alakult ki az épület mai formája. Mai megjelenését újjáépítés során nyerte el, megőrizve a stílusra jellemző visszafo-gott, de elegáns jegyeket. Építészetileg meghatározó eleme a 15 méter magas homlokzati torony, valamint a félköríves, kőkeretes bejárat kapu.

Bár az épület a 19. század első felében készült el – amikor már a klasszicizmus is hódított –, a református templomépítészetben gyakran tovább éltek a barokk formák, így ez a templom is ezt az örökséget viszi tovább.

A templom északkeleti-délnyugati tengelyű, a délnyugati, homlokzati tornya tulajdonképpen homlokzat előtti lenne, de mindkét oldalát a templom szélességére készítették, az egyik oldalon karzati feljáróval, a másik oldalon a templomhoz szükséges eszközök tárolójával.

A torony alatti egyetlen bejárat félköríves záródású, zárókővel ellátott kőkeretes kapu. A sima torony falának közepén egy ovális ablakocska, feljebb minden irányban vakolatkeretes harangház-ablakok készültek. A torony mindkét oldalán az enyhén íves oromfal két szélét egy-egy kőgömb zárja le. A mennyezet sík és vakolt, közepét egy nagyméretű, festett rozetta díszíti, amely az épület egyik leg-szebb látnivalója.

A falazott szószék a keleti fal közepén helyezkedik el, alatta a Mózes-szék található. Ez a klasszikus elrendezés a református templomok jellegzetessége, ahol a prédikáció áll a középpontban.

A templom középpontjában áll a vaskos lábú, kőből készült úrasztala.

A torony felőli oldalon található a fából készült karzat, mellvédjén és a padok elején virágdíszes festéssel.

